

Małgorzata Halicka

Ojciec Profesor Leon Dyczewski Honorowym Członkiem Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego

W dniu 9 grudnia 2009 roku zgromadziła nas w Warszawie – członków Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego – nie tylko potrzeba wyboru nowych władz Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, ale także Osoba Ojca Profesora Leona Dyczewskiego, człowieka wielkiego umysłu i wielkiego serca, rzetelnego naukowca i ofiarnego duszpaste-rza, a także członka założyciela Polskiego Towarzystwa Gerontologicz-nego. Jako uczennica Ojca Profesora i jak członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego czułam się zaszczycona, że miałam przyjemność zgłosić taki wniosek.

Dziś, kiedy Ojca Profesora nie ma już pośród nas, tym bardziej od-czuwam satysfakcję, że dane mi było wystąpić z takim wnioskiem.

Ojciec Profesor Leon Dyczewski to nie tylko socjolog, teolog, filozof, ale także duszpasterz. Swoją pracę zawodową związał z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, gdzie zatrudniony był od roku 1969. Jako socjolog i specjalista w zakresie polityki społecznej był zainteresowany wszystkimi grupami wieku: problemami dzieci i młodzieży, proble-mami ludzi dorosłych, w szczególności rodziną, był także zatroskany o los osób starszych. Za szczególnie cenne Jego naukowe osiągnięcia należy uznać badania nad więzią międzypokoleniową i wypracowanie własnej definicji więzi, czy też opracowanie modelu polityki rodzinnej w Polsce, w której należną pozycję mają także osoby starsze. Książka Ojca Profesora *Ludzie starzy i starość w społeczeństwie i kulturze* opubli-kowana 1994 roku zyskała uznanie środowiska naukowego, w tym również gerontologów.

Ojciec Profesor Leon Dyczewski miał także inne zasługi dla Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego. Wspólnie z kilkunastoma innymi osobami był przed laty założycielem Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego. A oto, co Ojciec Profesor zapamiętał z tamtego dnia, kiedy w Jabłonie, w zespole pałacowym odbyło się w październiku 1973 roku zebranie założycielskie Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego. Organizatorem zebrania – jak wynikało z relacji Ojca Profesora – był prof. dr hab. Jerzy Piotrowski – a wszystkich osób było około 20. W zebraniu uczestniczył także przedstawiciel Ministerstwa Pracy, Zdrowia i Opieki Społecznej, w randze wiceministra. Od samego początku Towarzystwo miało charakter interdyscyplinarny. Na pierwszym spotkaniu – jak sięgał pamięcią Ojciec Profesor – byli obecni socjologowie, lekarze, pedagodzy, ekonomiści, statystycy „o ile mnie pamięć nie myli” – prof. Jerzy Piotrowski – socjolog, prof. Andrzej Tymowski – socjolog, polityk społeczny, prof. Wojciech Pędich – lekarz, prof. Aleksander Kamiński – pedagog, nie jestem pewien, ale chyba byli także: prof. Olga Czerniawska – pedagog, dr Joanna Staręga – socjolog, prof. Adam Kurzynowski – socjolog, polityk społeczny, prof. Jan Kordos – statystyk.

Profesor Jerzy Piotrowski – jak wynikało z relacji Ojca Leona – uzasadniał na spotkaniu potrzebę istnienia krajowego Towarzystwa Gerontologicznego. Zasadniczy problem, który wówczas był przedstawiany wiceministrowi dotyczył konieczności rozbudowy infrastruktury dla osób starszych w związku ze starzeniem się społeczeństwa europejskiego. Przewidywano już wtedy, że ten proces obejmie także społeczeństwo polskie, choć wówczas było jednym z najmłodszych. Mocno akcentował to Profesor Piotrowski, który – zdaniem Ojca Profesora Dyczewskiego – był doskonale zorientowany w sytuacji osób starszych na świecie. Wskazywano, że mamy niewiele instytucji nastawionych na potrzeby osób starszych. Sporo takich placówek jest np. we Francji, Wielkiej Brytanii, Holandii. Pan wiceminister potwierdził ten fakt, jednak nie widział w najbliższej przyszłości konieczności rozbudowy instytucji nastawionych na potrzeby osób starszych, a szczególnie domów stałej opieki, ponieważ po pierwsze: w Polsce mamy rodzinę o silnych więziach międzypokoleniowych i opiekę nad

starszymi osobami sprawuje u nas rodzina, a po drugie: nie stać nas na takie domy. W takich okolicznościach rodziło się Polskie Towarzystwo Gerontologiczne.

Współudział Ojca Profesora Leona Dyczewskiego w powstaniu Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Jego bogaty dorobek z zakresu gerontologii społecznej, a także Jego działalność duszpasterska z wiernymi w starszym wieku uzasadniały wystąpienie z wnioskiem o przyznanie Ojcu Profesorowi tytułu Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego. Miało to miejsce podczas Walnego Zebrania Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego w Warszawie w dniu 9 grudnia 2009 roku. Tytuł Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego Ojcu Profesorowi Leonowi Dyczewskiemu został – w tym – dniu nadany.

Abstract

FATHER PROFESSOR LEON DYCZEWSKI AN HONORARY MEMBER OF THE POLISH GERONTOLOGICAL SOCIETY

In 2009 father professor Leon Dyczewski received in Warsaw an honorary membership in the Polish Gerontological Society. The article presents his contributions as one of the founders of the Society.